

עפ"ת 50129/02/14 - המערער, חי כוכבי נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

06 מרס 2014

עפ"ת 14-02-50129 כוכבי נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המעערער
נגד
המשיבה
חי כוכבי
מדינת ישראל

ונוחחים:

ב"כ המערער - עו"ד יולי איזולאי

ב"כ המשיבה - עו"ד נעמן

[פרוטוקול הושמטה]

פסק דין

ביום 29.11.13 40 דקות לאחר חצות הלילה המערער נהג כאשר בבדיקה מכשיר ינשוף נמצא כי בכל ליטר אויר נשופף מריאותיו מצויים 340 מ"ג אלכוהול.

המעערער קיבל בו מקום הזמן לדין בשל עבירה זו ובמה הזמן לדין בעניינו לישיבת הקראאה בתיק ליום 13.12.26 כר נכתב בדוח באופן ברור שלא ניתן לטעות. המערער לא התיצב במועד אליו הזמן וביהם"ש קמא בשל כר, דן אותו בהעדרו וגרר עליו Kens של 3,000 ל"נ או 30 ימי מסטר תמורתם, פסילה מותנית ופסילה בפועל ל- 24 חודשים.

ביום 21.1.14 פנה המערער באמצעות ב"כ לביהם"ש קמא בבקשת לבטל את פסק הדין. ביהם"ש קמא ביום 26.1.14 דחה את הבקשה בקובעו שלא נגרם עיוות דין בשל העונש שנגזר על המערער וכן שהתאריך בדו"ח שנמסר למעערער

עמוד 1

ברור ונראה היטב על הדו"ח. בנוסף התעודה הרפואית שהוצאה בבקשתה ניתנה כשבועיים לאחר הדיון.

בקשתו לביטול פסק הדיון בפני בהמ"ש קמא טען המערער שתי טענות שאין מתישבות זו עם זו. האחת שחייב שהתאריך הנכון הוא בחודש פברואר 2014 ומילא הציג תעודה רופא כי היה חולה ביום הדיון. תעודה הרופא כפי שצין בהמ"ש קמא אכן ניתנה בדיעד ומצינית שהמערער לא היה מסוגל לעבוד בין הימים 26.12.13 - 2.1.14 אך התעודה הוצאה באחור כאמור. ליתר דיוק ביום 10.1.14.

בבוא בהמ"ש לבחון האם להעתיר לבקשתה ל לבטל פסק דין שניתן בהעדר, לבחון שני פרמטרים שאינם מctrbuti. האחד האם נתן הנאשם הסבר סביר לאי התיציבותו או לחילופין האם יש חשש כי מדובר בעיות דין בהרשעתו בהעדרו.

באשר לשאלת הסבר סביר לאי התיציבותו של המערער. עצם הטענות החלופיות לאי התיציבותו מעוררות קושי. בנוסף הטענה של טענות בתאריך על פניה אין לה כל בסיס אמיתי. העובדה שהוצג בפני בהמ"ש קמא וגם בפני ערכאת הערעור יפי כח לפיו פנה המערער לעוז"ד וכי עוז"ד פנה בבקשתה ל לבטל פסק הדיון שניתן בהעדר, כאשר הוא שותף, קרל פי הערעור, נשמעת הזיהה לחלווטין בעיקר שלא צורף לה תצהיר מטעם עורך הדיון.

באשר לעיות דין העול להגרם לumarur במידה ופסק הדיון של בהמ"ש קמא ישאר על כנו, לא שוכנעתי שכאלתם הדברים. לא שוכנעתי שאין בו די ראות להרשעתו של המערער ובוודאי שבעוונש שהוטל על המערער בהינתן סעיף 39 א' לפיקודת התעבורה, איןנו מצביע על עיות דין בעניין זה.

באשר להרשעה בהעדר בעבירה של שכרות, טענה שגם במקרה כן נשמעה, אפנה בעניין זה לרע"פ 357/11 **יעקב קובי יניב נ' מדינת ישראל** (מיום 30.6.11).

יש להזכיר שכאמור בהמ"ש קמא גזר על המערער קנס 3,000 ש"ל ועליו היה לשלם עד יום 14.2.2.14, מצוירים אנחנו חודשיים אחרי מועד והקנס טרם שולם.

בנסיבות לא מצאתי שביhm"ש קמא טעה הן בפסק דין או בהחלטתו של להעתיר לבקשתה ל לבטל פסק דין מיום 14.2.2.14 והערעור נדחה.

ניתנה והודעה היום ד' אדר ב תשע"ד, 06/03/2014 במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il

הוקלד על ידי סיגלית אליהו

עמוד 3

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il